

Culorile ființei tale

În tine ard nuanțe fără nume,
Un răsărit ascuns în pași de fum,
Albastrul tăcerii curge prin vene,
Iar verdeața speranței prinde drum.
Ai roșul cald al inimii deschise,
Un foc ce nu se stinge nici în vânt,
Și aurul din gândurile promise
Îmbracă umbrele cu legământ.
Culoarea ta nu poate fi cuprinsă
Într-un singur vers ori într-un glas,
E curcubeu de dor și de lumină,
E tot ce ești și tot ce n-a rămas.
Și-atunci când te privesc, în mine crește
Un cântec viu, o liniște, un sens.
Culoarea ființei tale mă vestește
Că sunt acasă oriunde sunt prezent.

Culorile ființei tale

În tine cântă frunza dimineții,
Cu verde crud întins pe fiecare ram,
Iar vântul poartă glasul tinereții
Ca pe un fluier viu dintr-un alt neam.
Ai alba floare-a norilor pe umeri,
Și-n ochi ți-e limpede izvorul lin,
Iar brațele sunt rădăcini ce numeri
În dorul muntelui senin.
Pe pieptul tău se-aprinde rugul soarelui,
Un roșu cald de foc nebiruit,
Și în tăcerea blândă a serii,
Pământul te primește ca pe-un mit.
Culoarea ființei tale se împarte
În zbor de pasăre și câmp înflorit
Un curcubeu ce leagă mai departe
Omul de cer și cerul de infinit.

Culorile ființei tale

Întunericul mă poartă ca o pelerină,
Greu, dar cald, lipit de umerii mei goi,
În faldurile lui se strâng tăcerile,
Iar pașii mei se pierd printre ecouri moi.
Drumul, surd și nesfârșit,
Se face călăuză către mine,
Îmi șoptește cu pietre reci și negre
Că mersul nu-i sfârșit, ci doar destine.
Și totuși, din adâncul umbrelor,
O zână de lumină își desface aripile,
Atinge zidurile cu palmele ei albe
Și face ca întunericul să fie al orelor.
Astfel port pelerina nopții
Fără teamă, fără glas pierdut –
Căci drumul îmi vorbește în tăcere
Și lumina mă veghează, chiar în absolut.
Întunericul atârnă, pelerină grea,
Întunericul strivește, pelerină grea,
Pe umeri goi, pe suflet gol,
Pelerină grea.
Drumul e lung și pustiu,
Drumul e singur și mut,

Drumul e călăuză spre nicăieri,

Drumul mă duce și nu are nici un azimut.

Pașii cad... cad... cad...

Ca plumbul pe pământul sec,

Și tăcerea se rupe în ecouri reci,

Ecouri reci, ecouri reci.